

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: Pr-1835/2021-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu po sucu Mariji Mesić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice BISERKA PAVLIĆ, Donje Mrzlo Polje 157, Duga Resa, OIB:60323068160, zastupane po OD Dragičević i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika OPĆE BOLNICE KARLOVAC, Dr. Andrije Štampara 3, Karlovac, OIB: 95156346215, radi isplate razlike plaće, nakon održane glavne i javne rasprave dovršene 10. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice u zamjeni, po objavi 24. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj OPĆA BOLNICA KARLOVAC, Dr. Andrije Štampara 3, Karlovac, OIB: 95156346215, da tužiteljici BISERKI PAVLIĆ, Donje Mrzlo Polje 157, Duga Resa, OIB:60323068160, isplati iznos od 1.450,36 EUR bruto zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, tekućom:

na iznos od 18,35 EUR od dana 16. srpnja 2016.g. pa do isplate
na iznos od 35,11 EUR od dana 16. rujna 2016.g. pa do isplate
na iznos od 3,34 EUR od dana 16. studenog 2016.g. pa do isplate
na iznos od 1,75 EUR od dana 16. prosinca 2016.g. pa do isplate
na iznos od 11,52 EUR od dana 16. siječnja 2017.g. pa do isplate
na iznos od 19,22 EUR od dana 16. veljače 2017.g. pa do isplate
na iznos od 21,68 EUR od dana 16. svibnja 2017.g. pa do isplate
na iznos od 11,78 EUR od dana 16. lipnja 2017.g. pa do isplate
na iznos od 32,10 EUR od dana 16. srpnja 2017.g. pa do isplate
na iznos od 10,41 EUR od dana 16. kolovoza 2017.g. pa do isplate
na iznos od 19,23 EUR od dana 16. rujna 2017.g. pa do isplate
na iznos od 4,49 EUR od dana 16. studenog 2017.g. pa do isplate
na iznos od 0,18 EUR od dana 16. siječnja 2018.g. pa do isplate
na iznos od 0,89 EUR od dana 16. veljače 2018.g. pa do isplate
na iznos od 0,04 EUR od dana 16. ožujka 2018.g. pa do isplate
na iznos od 21,57 EUR od dana 16. svibnja 2018.g. pa do isplate
na iznos od 39,39 EUR od dana 16. lipnja 2018.g. pa do isplate
na iznos od 43,14 EUR od dana 16. srpnja 2018.g. pa do isplate
na iznos od 18,93 EUR od dana 16. kolovoza 2018.g. pa do isplate
na iznos od 16,72 EUR od dana 16. rujna 2018.g. pa do isplate
na iznos od 122,35 EUR od dana 16. studenog 2018.g. pa do isplate
na iznos od 20,59 EUR od dana 16. prosinca 2018.g. pa do isplate

na iznos od 27,08 EUR od dana 16. siječnja 2019.g. pa do isplate
na iznos od 40,01 EUR od dana 16. veljače 2019.g. pa do isplate
na iznos od 18,64 EUR od dana 16. svibnja 2019.g. pa do isplate
na iznos od 12,73 EUR od dana 16. lipnja 2019.g. pa do isplate
na iznos od 22,59 EUR od dana 16. srpnja 2019.g. pa do isplate
na iznos od 7,82 EUR od dana 16. kolovoza 2019.g. pa do isplate
na iznos od 2,90 EUR od dana 16. listopada 2019.g. pa do isplate
na iznos od 0,78 EUR od dana 16. studenog 2019.g. pa do isplate
na iznos od 19,91 EUR od dana 16. prosinca 2019.g. pa do isplate
na iznos od 31,64 EUR od dana 16. siječnja 2020.g. pa do isplate
na iznos od 240,51 EUR od dana 16. veljače 2020.g. pa do isplate
na iznos od 48,68 EUR od dana 16. ožujka 2020.g. pa do isplate
na iznos od 61,19 EUR od dana 16. lipnja 2020.g. pa do isplate
na iznos od 166,09 EUR od dana 16. rujna 2020.g. pa do isplate
na iznos od 41,72 EUR od dana 16. listopada 2020.g. pa do isplate
na iznos od 33,38 EUR od dana 16. studenog 2020.g. pa do isplate
na iznos od 201,91 EUR od dana 16. prosinca 2020.g. pa do isplate
i to za razdoblje do 31.12.2022. po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak sadržanim u gore navedenim iznosima, sve u roku od 15 dana.

II. Sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici pod točkom I. izreke, tužiteljica se odbija.

III. Nalaže se tuženoj OPĆA BOLNICA KARLOVAC, Dr. Andrije Štampara 3, Karlovac, OIB: 95156346215, da tužiteljici BISERKI PAVLIĆ, Donje Mrzlo Polje 157, Duga Resa, OIB:60323068160, naknadi trošak postupka u iznosu od 1.700,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke tekućom od 24. rujna 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu medicinske sestre na Odjelu neurologije, da je 1.4.2020. stupio je na snagu Dodatak III. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 56/2020) kojim je u članku 2. reguliran način obračuna dodataka na prekovremeni rad. Odredbe čl. 86. ZR/09 i čl. 94. ZR/14 propisuju da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću. Članak 51. KU/13 te članak 49. KU/18 propisuju da se radniku osnovna plaća uvećava za rad noću 40 %, za rad subotom 25 %, za rad nedjeljom 35 %, za prekovremeni rad 50 % te za rad u drugoj smjeni 10 %, ako radnik radi u smjenskom radu ili turnusima. KU/13 u čl. 57. kao i KU/18 u čl. 55.

Dodatak II Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) u čl. 21., propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću (sukladno Popisu radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak). KU/13 u čl. 58. kao i KU/18 u čl. 56. kao i Dodatak II Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) u čl. 2. propisuju da će se radnicima u zdravstvu plaća uvećati s osnove položajnog dodatka za postotke utvrđene u popisu koji se sastavni dio navedenih odredbi kolektivnog ugovora. KU/18 čl. 58. propisano je da i ostali zdravstveni radnici ostvaruju dodatak na plaću zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi u iznosu od 4% od osnovne plaće, odnosno u iznosu od 8% temeljem čl. 24. Dodataka II KU (NN 92/2019). KU/13 čl. 60 propisuje da pravo na uvećanje osnovne plaće imaju radnici koji su u zdravstvenim ustanovama i Zavodu ostvarili radni staž i to, s navršenih 20 do navršenih 29 godina 4%, s navršenih 29 do navršenih 34 godine 8%, s navršenih 34 i više godina 10%.

KU/13 u čl. 36. st.2. kao i KU/18 u čl. 34. st.2. propisuje da radniku čija narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad). ZR/09 u čl. 60 st.1. kao ZR/14 u čl. 81. propisuje da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad.).

TKU/12 u čl. 59 kao i TKU/17 u čl. 58. st.1. propisuju da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje, odnosno naknada u 100% iznosu njegove plaće u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje, kada je na bolovanju zbog profesionalne bolesti ili ozljede na radu. Tužiteljica smatra da ima pravo na navedene dodatke na plaću i to kumulativno, za posebne uvjete rada te iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi te položajni dodatak za sve odrađene sate uključujući i prekovremene sate jer niti iz jedne odredbe KU i TKU ne proizlazi da radniku navedeni dodaci na plaću pripadaju samo za ostvarenu redovnu satnicu, ili da s uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada i spomenuti dodaci na plaću međusobno isključuju.

Navodi da u utuženom razdoblju od 1.5.2016. do 1.4.2020., tuženik tužiteljici nije pravilno obračunavao plaću i naknadu plaće uzimajući u obzir i njegovo pravo na gore navedene dodatke na plaću kao da se isti imaju obračunavati i na prekovremeni rad. Navodi da je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske 9. prosinca 2019., VSRH zauze je slijedeće pravno shvaćanje: "Zdravstveni radnici za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 i 96/15, dalje: KU) koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada iz čl. 57. KU i pravo na uvećanje plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi iz čl. 59. KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu."

Nadalje navodi da je u 2019. i 2020. tuženik donosio Odluke poslodavca kojima je na medicinske sestre i tehničare primjenjivao institut nejednakog rasporeda radnog vremena (u kojem se povremeno radi kraće, a povremeno duže). Bez obzira na navedeno, medicinske sestre i tehničari, pa tako i tužiteljica u navedenom su periodu u većini slučajeva radili više odnosno duže od mjesečnog fonda sati. Primjenom instituta nejednakog radnog vremena, tuženik je izbjegavao plaćati tužitelja za prekovremeni rad, a čija satnica je sukladno Kolektivnom ugovoru 50% viša od iznosa satnice za rad u redovitom radnom vremenu. Člankom 28.st.4. KU/18 propisano je da je poslodavac dužan organizirati rad na način da radnik odradi najmanje ugovoreni puni mjesečni fond radnih sati te je svakom radniku dužan svaki sat rada duži od redovitog mjesečnog fonda radnih sati platiti kao prekovremeni rad. Također, člankom 9.stavkom 1. Dodatka II KU brisana je mogućnost preraspodjele radnog vremena u zdravstvu, a koji Dodatak kolektivnog ugovora je na snazi od 1.9.2019. S obzirom na navedeno, Odlukama o preraspodjeli radnog vremena, tuženik je izbjegavao tužiteljici platiti prekovremeni rad, već je sate rada izvan redovnog dnevnog i mjesečnog fonda sati 'zamijenio' tužitelju za slobodne dane, bez njegova pristanka. Na navedeni način, tuženik je radne sate koji prelaze redovni fond sati na dnevnoj, tjednoj i/ili mjesečnoj razini zamijenio na način da je za svakih 8 više odrađenih sati, tužiteljica bila primorana koristiti 1 slobodan dan. Nesporno je kako je tužiteljica takve slobodne dane koristila, međutim, s obzirom da je tuženik bio dužan tužitelju za svaki radni sat izvan redovnog fonda sati platiti satnicu u iznosu od 1.5x propisane, to je svaki radni sat izvan redovnog fonda sati, uz pristanka tužitelja mogao mijenjati za 1.5 slobodan dan, a ne 1 slobodan dan kao što je činio.

Navodi da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila prekovremeno, a neki prekovremeni sati čak nisu obračunati u platnim listama, da joj nisu obračunati i isplaćeni dodatak za prekovremeni rad ostvaren u neradne dane, državne blagdane ili praznik koji padaju u radni dan (ponedjeljak – petak) te dodaci po osnovi posebnih uvjeta rada i odgovornosti za život i zdravlje ljudi za prekovremene sate rada pa je posljedično tome nastala i razlika u naknadi plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

Tužiteljica tvrdi: 1. da joj tuženik u razdoblju od 1.9.2019. do 1.1.2021. neopravdano i protivno odredbama Kolektivnog ugovora organizirao rad u preraspodjeljenom radnom vremenu, gdje je višak odrađenih sati tužitelja iznad redovnog dnevnog tjednog i mjesečnog fonda sati tužitelju mijenjao za slobodne dane po principu 8 sati viška=1 slobodan dan, a gdje je trebao iste sate obračunati i platiti kao prekovremeni rad, na način da se svaki sat prekovremenog rada plaća sukladno Kolektivnom ugovoru u iznosu od 1.5x iznosa redovnog sata rada, 2. da tuženik sate navedene u točki 1. nije obračunao kao prekovremeni rad te time nije na iste obračunao dodatke na plaću iz točke II. i III. tužbe, 3. da je tuženik dio sati koje nije uspio 'preraspodijeliti' platio kao prekovremeni rad, međutim tada nije pravilno obračunao dodatke na prekovremeni rad

kao što je to opisano u točki II. i III.. tužbe i to u razdoblju od 1.5.2016. do 1.4.2020., 4. da tuženik na sve prekovremene sate u razdoblju od 1.5.2016. do 1.4.2020., bilo da su oni prikazani kao prekovremeni ili su morali biti prikazani kao prekovremeni, nije obračunao dodatke na plaću iz točke II. i III. tužbe, 5. da tuženik dio prekovremenih sati tužitelja uopće nije prikazao u platnim listama niti ih platio tužiteljici, a što je razvidno iz evidencije rada, a time, posljedične, na iste nije obračunao dodatke na plaću iz točke II. i III. tužbe i to u razdoblju od 1.5.2016. do 1.4.2020., 6. da joj nisu obračunati i isplaćeni dodatak za prekovremeni rad ostvaren u neradne dane, državni blagdan ili praznik koji padaju u radni dana (ponedjeljak – petak) te dodaci po osnovi posebnih uvjeta rada i odgovornosti za život i zdravlje ljudi za prekovremene sate rada pa je posljedično tome nastala i razlika u naknadi plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad u razdoblju od 1.5.2016. do 1.4.2020.

Navodi da tužiteljica ne raspolaže potrebnim stručnim znanjima da bi bez korištenja usluga vještaka financijsko knjigovodstvene struke mogla precizno izračunati ukupan iznos neosnovano neisplaćene bruto plaće, te da se taj se iznos ne može obračunati bez prethodne dostave dokumentacije kojom tužiteljica ne raspolaže. Budući je riječ o dokumentaciji koja se ima smatrati zajedničkom, a kojom tužiteljica ne raspolaže, temeljem odredbi čl. 186.b st.1. i 2. ZPP-a, predlaže da sud rješenjem naloži tuženiku da u roku 15 dana u spis dostavi: tužiteljevu dokumentaciju i to sve Ugovore o radu i Anektse ugovora o radu sklopljene s tužiteljem a koji su bili primjenjivi u razdoblju od 1.12.2015. do 1.2.2020., sve platne liste tužiteljice za razdoblje od ožujka 2016. do siječnja 2021., evidenciju radnog vremena i obračuna plaća za razdoblje od 1.veljače 2016. do 1.siječnja 2021., kao i izračun iz kojeg će biti razvidan iznos uskraćenih plaća i naknada tužitelju u istom razdoblju ukoliko bi se svi dodaci iz t. II ove tužbe, a na koje je tužitelj ovlašten, obračunali i na sate prekovremenog rada tužitelja u razdoblju od 1.5.2016. do 1. siječnja 2021., te kada bi svaki odrađeni sat izvan redovnog dnevnog, tjednog mjesečnog fonda sati tužitelju bio priznat i obračunat kao prekovremeni rad kao što je opisano u t. IV. tužbe u razdoblju od 1.9.2019. do 1.1.2021.

Predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužiteljici isplati iznose plaće i naknade plaće čiju će visinu i tijek zateznih kamata na iste tužiteljica odrediti nakon što tuženik dostavi u sudski spis po posebnom rješenju suda dokumentaciju te nakon provođenja financijskog vještačenja.

2. Nakon provedenog vještačenja u ovom predmetu tužiteljica je određeno postavila i specificirala tužbeni zahtjev podneskom od 1.6.2026. te potražuje 1.450,36 EUR sa zz kamatama na pojedine iznose od dospijeca do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tužena osporava osnov i visinu zahtjeva. Osim toga ističe prigovor zastare.

4. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, također je provedeno financijsko knjigovodstveno vještačenje po vještaku iz Ručević vještačenja d.o.o. Zagreb i izvršne uvid u nalaz i mišljenje od 21.5.2026. na str. 445 do 490 spisa.

5. Ocjenjujući izvedene dokaza sud je donio presudu kao u izreci.

6. Predmet spora je, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužiteljice kao zdravstvenog radnik, medicinske sestre, zahtjev za:

-isplatu razlike plaće s osnova rada u preraspodjeljenom radnom vremenu te tvrdi da je tuženik organizirao rad u preraspodjeljenom radnom vremenu, te višak odrađenih sati iznad redovnog dnevnog tjednog i mjesečnog fonda je tužiteljici mijenjao slobodne dane po principu 8 sati viška=1 slobodan dan, umjesto ispravno prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5 sukladno KU,

- zatim isplatu dodatka tj. uvećanja plaće za prekovremeni rad u mjesecima u kojima je blagdan ili drugi neradni dan pao na radni dan (ponedjeljak-petak), te tvrdi da joj nisu obračunati i isplaćena uvećanja plaće za prekovremeni rad ostvaren u neradne dane, državni blagdan ili praznik koji padaju u radni dana, zatim isplatu dodatka za posebne (otežane) uvjete rada i dodatka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za cjelokupni ostvareni prekovremeni rad, zatim isplatu razlike naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, te tvrdi da je posljedično neisplate svega naprijed navedenog nastala razlika u naknadi plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, sve za utuženi period od 1.5.2016. do 1.4.2020.

7. U odnosu na radnike u djelatnosti zdravstva, osim općeg propisa (Zakon o radu) mjerodavne su odredbe sklopljenih kolektivnih ugovora:

-Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13, 96/15; dalje: KU/13)

-Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 35/19, 92/19; dalje: KU/18)

-Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12; dalje: TKU/12)

-Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 47/2018, 123/2019; dalje: TKU/17)

-Dodatak II Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja NN 92/2019)

-Dodatak III. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 56/2020) koji je stupio na snagu 1.4.2020.

8. Nadalje, kada se radi o uvećanju plaće s osnove:

- dodatka za posebnih uvjeta rada (dodatak za otežane uvjete rada) isti je propisan i pripada sukladno čl. 57. Kolektivnog ugovora (NN 143 /13- dalje: KU/13) i čl. 55. novog Kolektivnog ugovora koji je stupio na snagu 1. ožujka 2018. godine (NN 29/18, dalje: KU/18) i čl. 55. Dodatka II. KU NN 92/2019 (odnosno čl. 21. tog Dodatka kojim je izmijenjen čl.55.), koji je stupio na snagu i primjenjuje se od 1.9.2019

- dodatka zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi isti je propisan i pripada sukladno čl. 59.a Dodatka I KU (NN 96/15- dalje KU-15) i čl. 58. novog Kolektivnog ugovora(KU/18), te čl. 58. Dodatka II. KU NN 92/2019 (odnosno čl. 24. tog Dodatka kojim je izmijenjen čl.58.), koji je stupio na snagu i primjenjuje se od 1.9.2019.,

8.1. Ni iz jedne odredbe navedenih kolektivnih ugovora ne proizlazi da radniku utuženi dodaci pripadaju samo za ostvarenu redovnu satnicu, odnosno da se uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada i uvećanje po osnovi otežanih uvjeta rada i iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi međusobno isključuju.

8.2. Isplata uvećane plaće za prekovremeni rad ne isključuje pravo tužitelja na isplatu dodataka i za prekovremene sate rada jer tužiteljica i kada radi prekovremeno,

također radi u svojstvu radnika koji radi u otežanim uvjetima rada te u svojstvu radnika sa iznimnom odgovornošću za život i zdravlje ljudi.

8.3. Osim toga posebno se ističe da je na osmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja je održana 9. prosinca 2019., VSRH zauzeo slijedeće pravno shvaćanje: "Zdravstveni radnici za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 i 96/15, dalje: KU) koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada iz čl. 57. KU i pravo na uvećanje plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi iz čl. 59. KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu."

9. Prema odredbama čl. 47. KUZZO-a 143/2013. i čl. 45. KUZZO-a 29/2018 plaću radnika čini osnovna plaća i dodatci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Dodatci na osnovnu plaću su stimulacija, dodatci za posebne uvjete rada, položajni dodatci i uvećanja plaća.

10. Prema čl. 51. KUZZO-a 143/2013. i čl. 49. KUZZO-a 29/2018 osnovna plaća uvećava se: za rad noću 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad na blagdane i Uskrs 150%, za prekovremeni rad 50%, za rad u drugoj smjeni 10%, Navedeni dodatci međusobno se ne isključuju.

Redovni mjesečni fond sati su sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna, mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnik dana u tekućem mjesecu s 8 sati.

Prekovremenim radom smatra se svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati (st.9.).

10.1. Obzirom na sporno tumačenje odredbe čl. 51. st. 10. KU/13, odnosno istovjetne odredbe čl. 49. st. 10. KU/19 koje glase:

„Redovni mjesečni fond radnih sati su sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna. Mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati." treba primijeniti:

- za razdoblje do 21. prosinca 2015. u primjeni je Zaključak broj 148, a nakon 21. prosinca 2015., Zaključak broj 153. (Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev 683/2022-2 od 13. rujna 2021., Rev 743/2021 pod 9. studenog 2021.).

11. Tužena je u razdoblju 2019. i 2020. na temelju Odluka o nejednakom rasporedu radnog vremena organizirala rad djelatnika na način da su povremeno radili kraće, a povremeno duže od mjesečnog fonda radnih sati.

11.1. Odredbom čl. 9. st. 1. Dodatka II. KU (NN 29/18), koji je na snazi od 1. rujna 2019., brisana mogućnost preraspodjele radnog vremena u zdravstvu, te je čl. 28. st. 4. tog Dodatka KU propisano da je poslodavac dužan organizirati rad na način da radnik odradi najmanje ugovoreni mjesečni fond radnih sati, a st. 7. istog članka kako se u slučaju rasporeda radnog vremena u smjenama, turnusu i dežurstvu, radno vrijeme svodi se na prosječno puno radno vrijeme na razini mjeseca.

11.2. Tužiteljica tvrdi da je ostvarene radne sate morala koristiti kao slobodne dane koje je tužena obračunavala 1:1, umjesto 1:1,5 sati kako je to određeno KU, pa i u tom pravcu potražuje razliku plaće.

11.3. Odredbom čl. 49. st. 11. KU (NN 29/18) određeno je da je poslodavac obavezan svakom radniku platiti prekovremeni rad. Ako radnik to želi, poslodavac će na njegov pisani zahtjev umjesto uvećanja plaće po osnovi prekovremenog rada odobriti korištenje slobodnih dana prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5 (1 sat prekovremenog rada = 1 sat i 30 minuta za utvrđivanje ukupnog broja sati i slobodnih dana), sukladno mogućnostima organizacije rada.

12. Tužiteljica potražuje i razliku plaće s osnova naknade plaće za godišnji odmor, i bolovanja, te naknadu za prekovremeni rad u mjesecima u kojima je blagdan ili drugi neradni dan pao na radni dan i tvrdi da joj je osim toga posljedično, zbog neisplate dodataka na plaću, pogrešno obračunata i naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, i prekovremeni rad u mjesecima u kojima je blagdan ili drugi neredni dan pao na radni dan.

12.1. Odredbom članka 86. ZR/09 te članka 94. ZR/14, propisano je da se da za otežane uvjete rada prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koje je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

12.2. KU/2013 i KU/2018 reguliraju plaću radnika na način da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću time da osnovnu plaću radnika čini umnožak vrijednosti koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Osnovna plaća djelatnika se prema odredbi članka 51. KU/2013 odnosno članka 49. KU/2018 uvećava se za rad noću 40%, za rad subotom 25 %, za rad nedjeljom 35 %, za prekovremeni rad 50 %, za rad u drugoj smjeni 10% ako radnik radi u smjenskom radu ili u turnusima. Za rad u dane blagdana, neradnih dana utvrđenih zakonom i rad na dan Uskrsa, radnik ima pravo na plaću uvećanu za 150%.

Prekovremenim radom smatra se svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rad kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati. Redovni mjesečni fond radnih sati su sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna. Mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati što znači da se mjesečni fond radnih sati dobije umnoškom broja radnih sati s brojem radnih dana na nivou mjeseca pri čemu su očito blagdani i neradni dani isključeni iz tog umnoška.

12.3. Člankom 52. KU/13 odnosno člankom 50. KU/18 propisano je da se sati obrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan u smislu Zakona o blagdanima i neradnim danima i dan Uskrsa, evidentiraju kao redovni rad i ubrajaju se u redovnu mjesečnu satnicu.

12.4. Odredbom članka 51. stavka 8. i 9. KU/13 i članka 49. stavaka 9. i 10. KU/18 propisano je da se prekovremenim radom smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati te da redovni mjesečni fond radnih sati čine sati koje

radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna. Mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati.

12.5. Odredba članka 1. stavak 1. i 2. Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj: 33/96, 96/01, 13/02, 136/02, 112/05, 59/06, 55/08, 74/11 i 130/11; dalje: Zakon o blagdanima) propisuje da se u dane blagdana u Republici Hrvatskoj ne radi.

12.6. Dakle iz citiranih odredbi proizlazi i stajalište je ovoga suda da prekovremeni rad predstavlja ostvareni rad iznad efektivnog mjesečnog fonda sati u koji ne ulaze dani blagdana. To proizlazi iz odredbe 51. stavka 8. i 9. KU/13 i članka 49. stavaka 9. i 10. KU/18 prema kojima je prekovremeni rad svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, a redovni mjesečni fond radnih sati su sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu, odnosno na bazi 40-satnog radnog tjedna, s time da mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati.

12.7. Dakle, redovni mjesečni fond sati predstavlja umnožak radnih dana u mjesecu sa 8, iz čega slijedi da se u taj fond sati ne ubrajaju dani blagdana, jer to nisu radni dani u smislu odredbe čl. 1. st. 2. Zakon o blagdanima, pa dakle proizlazi da prekovremeni rad tužitelja predstavlja rad ostvaren iznad redovnog mjesečnog fonda radnih sati u koji ne ulaze dani blagdana.

12.8. Iako je odredbama čl. 52. KU/13 odnosno čl. 50. KU/18 definirana evidencija rada na blagdan i neradne dane kao redovni rad koji se ubraja u redovnu satnicu, to ne isključuje primjenu odredbe čl. 51. st. 8. i 9. KU/13 odnosno čl. 49. st. 9. i 10. KU/2018 prema kojima prekovremeni rad predstavlja rad ostvaren povrh redovnog rada, a u koji ne ulazi rad na dan blagdana i neradni dan.

12.9. Dakle, u situaciji kada radnik ne ostvari sate preko redovnog mjesečnog fonda sati definiranog čl. 51. st. 8. KU/13, odnosno čl. 49. st. 9. KU/2018, njegov rad blagdanom odnosno neradnim danom evidentira se kao redovan rad i ubraja u redovnu satnicu sukladno čl. 52. KU/13, odnosno čl. 50. KU/18, ali ukoliko takve sate ostvari oni se u smislu čl. čl. 51. st. 8. KU/13 čl. 49. st. 9. KU/2018 smatraju prekovremenim radom.

13. KU/13 u čl. 36. st.2. kao i KU/18 u čl. 34. st. 2. propisano je da radniku čija narav posla je takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

13.1. Nadalje i Zakon o radu (NN 149/09) u čl. 60. st.1. i Zakon o radu (NN 93/14) u čl. 81. propisuje da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

13.2. Temeljem naprijed citiranih odredbi tužiteljica ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene joj u prethodna tri

mjeseca, a koju plaću čini sve što je tužiteljici isplaćeno tj. trebalo biti isplaćeno tj. i dodaci na plaću.

13.3. U odnosu na naknadu plaće za vrijeme bolovanja čl. 59. TKU/12 i čl. 58. TKU/17 propisano je da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini od 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.

14. Na okolnost visine tužbenog zahjeva provedeno je knjigovodstveno vještačenje po sudskom vještaku Ručević vještačenja d.o.o. Zagreb (kojem je dat zadatak sukladno naprijed izloženoj prvoj ocjeni ovoga suda), te iz nalaza vještaka, koji je nalaz dao temeljem dokumentacije u spisu dostavljene po tuženoj (rasporeda radnog vremena iz programa „Status“ , obračunske liste tužiteljice i dr.), proizlazi:

-da iz rasporeda radnog vremena iz programa „Status“ i obračunske liste plaće – naknade tužiteljice proizlazi kako slijedi:

u rasporedu radnog vremena Status su uz sate rada po danima, evidentirani i dani tjednog odmora, dani godišnjeg odmora, bolovanja, blagdana,

u pojedinim mjesecima je prema rasporedu Status evidentirano manje sati rada od MFRS (uključuju sve oblike iz rada: redovan rad, tjedni odmor, godišnji odmor, bolovanje, blagdane), a po obračunskim platnim listama je isplaćen puni MFRS (mjesečni fond radnih sati)

u pojedinim mjesecima je prema rasporedu Status evidentirano više sati rada od MFRS, a po obračunskim platnim listama je kao i prethodnom slučaju isplaćen puni MFRS,

-da u skladu s navedenim, te imajući u vidu zadatak suda u tabelarnom pregledu (Tabela 1 i 2) se daje izračun na način da:

da se za razdoblje od 1. rujna 2019. do 31. prosinca 2020. u odnos stave sati rada iz rasporeda Status s MFRS, te utvrdi višak sati rada u pojedinom mjesecu, odnosno sati prekovremenog rada iz preraspodijele (neisplaćeni prekovremeni sati; stupac 'l'), te uzimajući u obzir plaćene prekovremene sate rada iz obračunskih lista plaća, tako definirani/utvrđeni (neisplaćeni) sati rada obračunavaju se kao prekovremeni rad (stupac 'p') sa svim, u ovom predmetu, utuženim dodacima (dodatak za posebne uvjete rada i dodatak za odgovornost život i zdravlje ljudi; stupac 'o'), te posljedično obračunaju nastale razlike u naknadama plaća za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad (stupac 'r').

-u Tabeli 1 se za razdoblje od 1. svibnja 2016. do 31. ožujka 2020. iskazuje:

neobračunati i neplaćeni dodatak za prekovremene sate rada odrađene na neradne dane, državni blagdan ili praznik koji padaju u radni dan (od ponedjeljka do petka), zatim za obračunate prekovremene sate, neobračunato uvećanje po osnovi posebnih uvjeta rada (uvećanje 16% od svibnja do siječnja 2017., 25% od veljače 2017. do kolovoza 2019., te 28% rujna 2019. do ožujka 2020.), te po osnovi odgovornosti za život i zdravlje ljudi (uvećanje 4%),

te posljedično nastale razlike u naknadama plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

14.1. Iz nalaza vještaka u konačnici slijedi i proizlazi:

a) da ako sud utvrdi da sati rada za preraspodjelu ne predstavljaju prekovremeni rad, tada visina neisplaćene bruto plaće tužiteljice za utuženo razdoblje iznosi ukupno

715,14 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 's1' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR), a odnosi se na:

498,99 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika) neisplaćene bruto plaće po osnovi dodatka za prekovremene sate odrađene na neradne dane, državne blagdane i praznike, a pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'o1' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR),

109,77 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa) neisplaćene bruto plaće po osnovi posebnih uvjeta rada i odgovornosti za život i zdravlje ljudi (na isplaćene prekovremene sate rada), a pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'p1' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR),

106,38 EUR (zbroj pojedinih konvertiranih iznosa razlika) neisplaćene bruto naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, a pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'r1' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR),

b) ako sud utvrdi da u razdoblju od 1. rujna 2019. do konca utuženog razdoblja sati rada za preraspodjelu predstavljaju prekovremeni rad, tada visina neisplaćene bruto plaće tužiteljice za utuženo razdoblje iznosi ukupno 1.450,36 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 't1' Tabele 2 iz nalaza (u valuti EUR), a odnosi se na:

498,99 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika) neisplaćene bruto plaće po osnovi dodatka za prekovremene sate odrađene na neradne dane, državne blagdane i praznike, a pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'o1' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR),

663,92 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa) neisplaćene bruto plaće po osnovi prekovremenog rada; pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'p1' Tabele 2 iz nalaza (u valuti EUR),

148,08 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa) neisplaćene bruto plaće po osnovi posebnih uvjeta rada i odgovornosti za život i zdravlje ljudi (na isplaćene i neisplaćene prekovremene sate rada); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'r1' Tabele 2 iz nalaza (u kunama), te u stupcu 'p₁' Tabele 2 iz nalaza (u valuti EUR),

139,37 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa) neisplaćene bruto naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad (zbog prethodno neisplaćenih iznosa); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 's1' Tabele 2 iz nalaza (u valuti EUR).

Datumi dospijeca pojedinih mjesečnih iznosa dani su u stupcu 't' Tabele 1 i stupcu 'u' Tabele 2 iz nalaza.

15. Stranke na nalaz vještaka nisu imale prigovora.

16. Tužiteljica je u skladu s nalazom vještaka određeno postavila tužbeni zahtjev i to prema drugoj varijanti nalaza tj. varijanti da sati rada za preraspodjelu predstavljaju prekovremeni rad, te i ovaj sud prihvaća ovu drugu varijantu nalaza tj. da rad u preraspodjeli radnog vremena predstavlja prekovremeni rad. Naime, stajalište je ovoga suda da je tužena bila dužna organizirati rad na način da radnik odradi najmanje ugovoreni mjesečni fond radnih sati, a svaki višak odrađenih sati preko toga predstavlja prekovremeni radi za koji pripada naknada plaće za prekovremeni radi u skladu odredbama KUZZO, a kako je to sve i naprijed obrazloženo.

O prigovoru zastare.

17. Prigovor zastare istaknut po tuženoj samo je djelomično, u manjoj mjeri, osnovan.

17.2. U smislu odredbe iz čl. 139. Zakona o radu (NN 93/14 i dr.) potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina.

17.3. Tužba u ovom predmetu je podnijeta 26. svibnja 2021., što znači da su u zastari tražbine koje su dospjele do 26.5.2016., a obzirom na utuženi period prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu gdje najstarije utuženo potraživanje dopijeva 15. srpnja 2016. (za lipanj 2016.), to proizlazi da utužene tražbine nisu u zastari jer od dospeljeća pa do utuženja nije proteklo 5 godina.

18. Zatezna kamata dosuđena je od dospelosti svakog mjesečnog iznosa razlike plaće odnosno naknade plaće do isplate, odnosno od prvog idućeg dana od dana dospeljeća, po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21. i 114/22. – u nastavku teksta: ZOO), izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici.

18.1. U odnosu na potraživanje zateznih kamata, sukladno odredbama čl. 45. st. 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/11, 144/12, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14, 143/14 i 136/15 – dalje ZPD) predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, isplatitelj primitka iz čl. 14. istog Zakona ili sam porezni obveznik i to prilikom svake isplate prema propisima koji važe na dan isplate.

18.2. Odredbama čl. 45. st. 4. i 5. ZPD i čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14 – dalje Pravilnik) propisano je da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračuna tijekom istog mjeseca svakog poreznog razdoblja isplaćenog primitka od nesamostalnog rada iz čl. 14. toga Zakona i čl. 11., 12 i 15. Pravilnika umanjenog za obračunane i uplaćene doprinose za obvezno osiguranja iz primitka po posebnim propisima i umanjenim za iznos uplaćenih premija osiguranja iz čl. 12. st. 9. i čl. 16. st. 2. ZPD, te umanjenog za osobni odbitak iz čl. 36. st. 1. i 2. ZPD. Obračunati predujam poreza isplatitelj obustavlja i uplaćuje istodobno s isplatom primitka od nesamostalnog rada, kao porez u odbitku.

18.3. Obzirom na navedeno, porez na dohodak i prirez na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto plaće (uz neto plaću i doprinose) dospeljevaju tek s isplatom što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju te je u tom dijelu odbijen tužbeni zahtjev.

O troškovima postupka.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.1. ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 173/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 70/19 80/22, 114/22, 155/23), te tužiteljici koja je uspjela u postupku, trošak pripada u cijelosti.

19.1. Trošak tužiteljice sastoji se od zastupanja po punomoćniku odvjetniku, a koji joj je odmjerjen sukladno vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN138/23), te troška vještačenja.

19.2. Tužiteljici pripada trošak kako slijedi:

-trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR

-trošak sastava podneska od 28. 2. 2023. u iznosu od 100,00 EUR (50% nagrade Tbr. 8. t. 3.)

-trošak zastupanja na ročištu 3. 12. 2024. u iznosu od 200,00 EUR

-trošak sastava podneska od 1. 6. 2026. (specifikacija tužbenog zahtjeva) u iznosu od 100,00 EUR (50% nagrade po Tbr. 8. t. 3.)

-trošak zastupanja na ročištu 10. 9. 2026. u iznosu od 200,00 EUR

što je ukupno 800,00 EUR što uvećano za iznos od 200,00 EUR na ime PDV-a čini 1.000,00 EUR, čemu treba pridodati trošak plaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 700,00 EUR, pa je ukupni trošak tužiteljice 1.700,00 EUR.

19. 3. Tužiteljici nije dosuđen traženi trošak sudskih pristojbi jer se radi o radnom sporu te je tužiteljica tih pristojbi oslobođena.

U Karlovcu 24. rujna 2026.

Sudac
Marija Mesić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (čl. 335. st. 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (čl. 335. st. 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz st. 9. čl. 335. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (čl. 335. st. 11. ZPP).

Dostavljeno:

1. OD Dragičević i partneri iz Zagreba
2. Opća bolnica Karlovac

Broj zapisa: **9-3088d-a7b3e**

Kontrolni broj: **0771e-f13f1-c4e83**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Mesić, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.